

[Jørgen Jensen.]

så kraftig bevægelse på valutamarkederne, som der har vist sig både i 1968 og i 1969.

Grethe Philip: Det vedrører spørgsmålet om obligationsrationeringens afvikling og dens indflydelse på, vi kan vel kalde det krisen i maj. Jeg er stadig væk af den opfattelse, at det, der satte ind i disse uger, og som var det helt afgørende, var ændringen i betalingsvaner; det var ikke afviklingen af obligationsrationeringen, der var årsagen til denne krisesituation.

(Kort bemærkning).

Lysholt Hansen: Det glæder mig, at fru Grethe Philip og jeg kan finde hinanden, for det var lige nøjagtig det, fru Grethe Philip nu sagde, som jeg sagde i mine indledende bemærkninger — men det kan være svært at høre nede ved ordførerbordet. Jeg sagde udtrykkelig, at det var spekulationen i D-marken i maj måned sammen med andre vanskeligheder, renteforskellene, der var årsagen til, at der kom spekulation i gang. Men årsagen til, at den kunne gennemføres, var, at man havde pumpet penge ud på markedet, så også de, der ikke selv havde kapital, kunne gå hen og låne af de 4 milliarder kr., man havde pumpet ud ved obligationsrationeringens ophævelse, ved Nationalbankens opkøb i de måneder. Jeg tror nok, at enhver ekspert vil erkende åbent, at det virkelig var en spekulation i D-markens revaluering, der var tale om, men der blev altså via regeringen mulighed for at udnytte situationen.

Finansministeren (Poul Møller): Ja, jeg skal ikke blande mig i de korte bemærkninger, men når hr. Lysholt Hansen siger, at man bruger Nationalbankens opfattelse, når den er samstemmende med ens egen opfattelse — man bruger den, når den passer i ens kram, tror jeg han sagde — og ellers ikke bruger den, så vil jeg sige, at sådan har vi det vist alle sammen. Det tror jeg er en ganske almindelig polemisk og debatmæssig kunst; man tager det stof, man kan anvende til forsvar for sine synspunkter, og lader det ligge, som ikke passer ind i dem. Det tror jeg også hr. Lysholt Hansen ville gøre.

Men så vil jeg gerne takke hr. Lysholt Hansen ikke blot for den stilling, han tager, og den konsekvens, der er i hans partis standpunkt, men også fordi han sammenlignede mig med Poul Hansen. Det er jeg meget glad for, for jeg har altid betragtet Poul Hansen som en af de fineste og mest noble politikere, vi har haft her i tinget i de sidste ti år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om totalisatorspil.

(Lovforslaget (nr. 22) findes i tillæg A. sp. 319, fremsættelsen i tidenden sp. 125).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ove Hansen: Jeg har kun få bemærkninger at gøre til lovforslaget her. Jeg finder det rimeligt og fornuftigt på grund af den nye kommunestruktur, der bliver gældende fra 1. april 1970. Jeg anser det for nødvendigt, at der foretages den forandring, som finansministeren nu stiller forslag om. Jeg kan tiltræde det. Jeg kan godt se, at der er en enkelt købstad, nemlig Århus, der vil få et provenutab herved, men til gengæld må man jo sige, at den nye Århus amtskommune så får pengene i stedet for.

Men der var et andet spørgsmål, jeg gerne ville stille finansministeren: var det ikke værd for finansministeren at overveje, om der ikke for indtægter ved totalisatorspil skulle gælde lignende regler som på andre områder, f. eks. for klasselotteriet, for tipping, hvor der ikke skal svares afgift af et minimumsbeløb, medens der af gevinster over et vist minimumsbeløb skal svares en fast afgift? Var det ikke rimeligt, at man gjorde det samme ved totalisatorspil? Jeg